

روندهای ساخت تئوری در پژوهش‌های مدیریت بین‌الملل: مرور آرشیوی روش‌های از پیش تعیین شده

چکیده:

تعدادی از محققین معروف عقیده دارند برای آن که نظریه‌ای در یک رشته ارائه شود، باید پژوهش‌های کیفی را نسبت به پژوهش‌های کمی مقدم شمرد و در این صورت آن رشته به کمال می‌رسد. هدف این پژوهش، بررسی مقالات مدیریت بین‌الملل بین سال‌های ۱۹۹۱-۲۰۰۷ جهت تعیین سطح استفاده از روش‌های تحقیق کیفی، کمی، مفهومی و دوگانه (کمی و کیفی) در این رشته می‌باشد. نتایج نشان می‌دهد که محققین روش‌های کمی را بیش‌تر از روش‌های کیفی به کار برده‌اند. تاثیر این یافته‌ها بر ارائه نظریه‌های آتی و ظهور مفاهیم مرتبط با دانش مدیریت بین‌الملل بررسی شده‌اند.

مقدمه:

مدیریت بین‌الملل به عنوان یک رشته دانشگاهی از مجموعه رشته‌های تجارت بین‌الملل می‌باشد که به عنوان زیرمجموعه‌ی قانون مالکیت آن شناخته می‌شود. در حالی که برخی به ضرورت رشته ویژه‌ای (مانند مدیریت بین‌الملل، بازاریابی بین‌الملل و سرمایه‌گذاری بین‌الملل) به عنوان زیرمجموعه‌ای از تجارت بین‌الملل عقیده دارند که هدف آن توسعه درک نظری و عملی جنبه‌های مدیریت پیچیده انجام تجارت در سطح بین‌الملل می‌باشد. هر چند درباره مرزهای مدیریت بین‌الملل هنوز بحث‌هایی قدیمی وجود دارد، اما مدیریت بین‌الملل را می‌توان دانشی دانست که رشته‌های استراتژی بین‌الملل، مدیریت منابع انسانی، تئوری سازمان، رفتار سازمان، اصول اخلاقی، روابط تجاری و سرمایه‌گذاری‌های مشترک را در بر می‌گیرد. به طور خلاصه، مدیریت بین‌الملل با مدیریت یک تجارت بین‌المللی یا مشارکت چند ملیتی مرتبط می‌باشد.

یکی از موضوعات مهم در مدیریت بین‌الملل، لزوم ارائه نظریه‌های مدیریتی است که واقعیت منحصر به فرد فرهنگ‌ها و عقاید مختلف را در محیط تجارت جهانی نشان دهند. با وجود این واقعیت، شواهد نشان می‌دهد که هنوز بیشتر نظریه‌های مدیریت بین‌الملل در آمریکای شمالی یا اروپای غربی فرمول‌بندی شده و به دیگر نقاط جهان صادر می‌شوند. در واقع، تعدادی از محققین این فرضیه که نظریه‌های مدیریتی فرمول‌بندی شده در یک کشور برای

تمام دنیا قابل استفاده می‌باشند، را به چالش کشیده‌اند و در پژوهش‌هایشان نشان داده‌اند که نظریه‌های مدیریتی قابل کاربرد در یک کشور را نمی‌توان به طور مستقیم در دیگر کشورهای جهان استفاده کرد.

تاکنون، توسعه‌ی تئوری‌های مرتبط با مفاهیم نوین مدیریت بین‌الملل کند بوده است. (Tsui (2004: 491 برای این مسئله چندین دلیل می‌آورد، که به بررسی شرایط وضع شده توسط داوران و مراجع مجلات پژوهشی می‌پردازد. دلیل دیگر، سلطه دایمی محققین آمریکای شمالی بر تحقیقات مدیریت بین‌الملل می‌باشد؛ در حالی که پژوهش‌های انجام شده توسط محققین دیگر نقاط جهان افزایش ناچیزی داشته است. آخرین دلیل، این است که ارائه نظریه در مدیریت بین‌الملل بسیار نادر می‌باشد. برای مثال، (Mendenhall et al (1993 در مطالعه‌ای در ارتباط با مدیریت بین‌الملل، مراجع مربوط به این رشته را از سال ۱۹۸۴ تا ۱۹۹۹۰ بررسی کرده و به این نتیجه رسیدند که جهت توسعه نظریه جدید تلاش کمی صورت پذیرفته است. (White (2002، پژوهش‌های مرتبط با مدیریت بین‌الملل انجام شده در آسیا، از سال ۱۹۸۰ تا ۲۰۰۰، را بررسی کرد، نتایج بررسی نشان داد توسعه تئوری در پژوهش‌های مربوطه وجود ندارد و مباحث تئوری مطرح شده در آن‌ها فراتر از مخاطبین آسیایی می‌باشد. نتیجه گرفته شده توسط (White (2002 بر دو اصل مبتنی می‌باشد، مطالعه‌ی منابع ۲۲۶ مقاله در مورد مدیریت و سازمان در کشور پهناور چین از سال ۱۹۸۴ تا ۱۹۹۹ و یافته‌های اخیر (Beaty, Nkomo & Kriek (2006

که نمایانگر کمبود پژوهش‌های مرتبط با ارائه تئوری در منابع مدیریتی منتشره در مجلات دانشگاهی آفریقای جنوبی در دوره زمانی ۱۹۹۴ تا ۲۰۰۴ می‌باشد.

White بعد از بررسی بالا، پیشنهاد می‌کند که ضرورت انجام مطالعات بیشتر در زمینه‌ی ارائه تئوری در پژوهش‌های مدیریت بین‌الملل، به ویژه در محدوده‌ای جهانی و فراتر از آمریکای شمالی و اروپای غربی، می‌تواند جهت بازنگری شیوه‌ی فعلی روند پژوهش‌های مرتبط با ارائه نظریه در زمینه مدیریت بین‌الملل نقطه شروعی باشد. یک راه بررسی این روندها، بررسی کاربرد نسبی شیوه‌های پژوهشی کیفی و کمی در منابع منتشره می‌باشد.

(Dennis & Garfield (2003 عنوان کردند که تحقیق کمی تئوری بررسی داده‌ها می‌باشد؛ اما تحقیق کیفی در بررسی تئوری داده می‌باشد. مطالعات کمی داده‌های ارزشمند و شالوده محکمی فراهم می‌کنند که براساس آن‌ها تئوری‌ها ارائه می‌شوند. این دیدگاه توسط (Cassell & Symon (2006، Cassell, Symon, Beuhring

Strauss & Corbin, Miles & Huberman (1984), Eisenhardt (1989), & Johnson (2006) (1990) و Symon & Cassell (1998) حمایت می‌شود، که به طور گسترده روش‌های پژوهشی کمی را جهت ارائه تئوری به کار برده‌اند. برخی دیگر بر این باورند که تحقیق کیفی بر تحقیق تئوری و تجربی مقدم است و در این صورت یک رشته به کمال می‌رسد. اهمیت کاربرد روش‌های کیفی، مانند مطالعات موردی، جهت گسترش دانش تئوری در علوم کاربردی بسیار یادآوری شده است. اخیراً، Tsui (2004) استفاده از رویکرد دوگانه جهت ارائه نظریه را مطرح کرده است، محققینی مانند Baker (1993)، Barley (1986)، Dutton & Dukerich (1991) و Eisenhardt (1989) قادرند ساختارهای جدید و تعمیم‌هایی تجربی ارائه کنند که هسته‌ی یک تئوری یا مدل جدید را تشکیل می‌دهند. Eisenhardt (1989)، در مقاله‌ای با استفاده از مطالعات موردی، سهم اصلی فرآیند تئوری استنباطی را بررسی کرد. در مجموع، تمامی این پیشنهادات رابطه‌ی معنی‌داری با متدولوژی مورد استفاده در پژوهش‌های مرتبط با مدیریت بین‌الملل و توسعه تئوری جدید مدیریت بین‌الملل دارد.

هدف و چشم‌اندازهای پژوهش

هدف این مقاله تعیین محدوده‌ای است که روندهای ارائه نظریه در رشته مدیریت بین‌الملل کاربرد دارند. یعنی، هدف، بررسی روندهای روش شناختی در مقالات منتشره مرتبط با مدیریت بین‌الملل، به عنوان شاخصی از توسعه تئوری جدید، می‌باشد. در مطالعه‌ای مرتبط، Mendenhall et al (1993) وضعیت ارائه تئوری و پیشرفت آن در زمینه مدیریت بین‌الملل را، با استفاده از بررسی محدوده‌ی کاربرد روش‌های کیفی در تحقیقات انجام شده طی سال‌های ۱۹۸۴ تا ۱۹۹۰، مطالعه کردند. در آن زمان، یافته‌های تجربی آن‌ها مشاهدات Schollhammer (1975) و Bedeian (1989) را تأیید می‌کرد که در رشته مدیریت بین‌الملل در زمینه ارائه تئوری تلاش کمی صورت گرفته است. در واقع، Mendenhall et al (1993) مطرح کردند که رشته مدیریت بین‌الملل از نظر تئوری کم مایه ولی دارای روش می‌باشد. در حالی که، مطالعه‌ی آن‌ها ادامه پیدا نکرد تا مشخص گردد که این روند همیشگی بوده یا مانند دیگر روندها مقطعی بوده است.

این مطالعه ادامه‌ی متدولوژی تحقیق Mendenhall et al (1993) می‌باشد. آن‌ها بر این باورند که مجلات دانشگاهی مدیریت بین‌الملل مهم‌ترین منابعی هستند که بیشتر نظریه پردازان رشته مدیریت بین‌الملل پژوهش‌های خود در زمینه ارائه نظریه را جهت چاپ برای آن‌ها می‌فرستند. در نتیجه، در این مقاله راهبرد و متدولوژی تحقیقاتی

مشابهی جهت بررسی روندها در زمینه ارائه نظریه و تحقیق در مدیریت بین الملل، طی دوره ۱۶ ساله ۱۹۹۱ تا ۲۰۰۷، اتخاذ شده است؛ که در مقایسه با بررسی اولیه تقریباً دو دهه را شامل می شود. بررسی اخیر، از جهت یادآوری توسعه نظریه جدید به محققین عرصه مدیریت و درک فعل و انفعال بین تئوری و روش، مهم می باشد. روش و تئوری در یک رشته علمی بسیار در هم پیچیده اند، به گونه ای که انتخاب روش بر شیوه تحقیق و قابلیت ارائه نظریه و نتایج جدید تأثیر می گذارد. در بعد عملی، تفهیم و تشریح تئوری های مدیریتی و همچنین پیش بینی فرآیندها و ساختارهای اجتماعی که نحوه رفتار سازمان ها را مشخص می کنند، مهم می باشد. در نهایت، توسعه ی تئوری مدیریت بین الملل باید به مدیران این دانش را بدهد که به نحو موثرتری سازمان ها و مردم را در سطح بین المللی مدیریت نمایند.

روش تحقیق

در این مقاله مقالات چاپ شده از سال ۱۹۹۱ تا ۲۰۰۷ در همان مجلات مرور شده توسط Mendenhall et al (1993) بررسی شده اند. مجلات جدید به دو دلیل در این بررسی گنجانده نشده اند: (۱) چون ما قصد داریم بررسی Mendenhall et al (1993) را تکرار کنیم و (۲) ما قادر نیستیم همان دوره زمانی را پوشش دهیم چون مجلات مرتبط فعلی پیشینه شان به سال ۱۹۹۱ برنمی گردد. مجلات مورد بررسی عبارتند از: Journal of International Business Studies, Management International Review, Journal of World Business (همان Columbia Journal of World Business سابق)، Asia-Pacific Journal of Management, Studies of Management and Organisation. تمامی این مجلات براساس ضرایب بالایی که در بین مجلات منتشره در عرصه مدیریت بین الملل دارند، لیست شده اند.

این اثبات شده است که تحقیقات مدیریت بین الملل در مجلات مدیریت سنتی نیز چاپ شده اند. بر خلاف فراخوان ناشران برخی از این مجلات جهت مقالات بین المللی بیشتر، در مقایسه با مجلات لیست شده بالا، مقالات بین المللی کمی در این مجلات چاپ شده است.

یک مرور آرشیوی بر روی منابع منتشره انجام شد و هر مقاله‌ی مجلات نامبرده، جهت تعیین روش تحقیق کلی مورد استفاده، بررسی گردید. این رویکرد متناسب با مطالعات قبلی، جهت درک چگونگی سیر تکامل یک رشته، اتخاذ گردید. دسته‌بندی‌های به کار رفته توسط (Mendenhall et al 1993) جهت دسته‌بندی مقالات منتشره استفاده شد، یعنی مفهومی، کیفی، کمی و چندگانه. در حالی که (Mendenhall et al 1993) از عنوان تجربی برای نام گذاری روش‌های مبتنی بر کمی‌سازی داده‌ها و قیاس استفاده کردند، ما عنوان کمی را انتخاب کردیم، چون هر دو روش تحقیق کمی و کیفی روش‌هایی تجربی برای جمع‌آوری و تحلیل داده‌ها می‌باشند. خط مشی ویراستاری مجلات نیز بر روش‌های غیرتجربی تأکید دارد. بنابراین مقالاتی که منابع را مرور می‌کنند، مقالات مروری و انتقادی، کاربرد یافته‌های مقالات در فعالیت‌های کاری یا هر ترکیبی از رویکردهای بالا، را مفهومی نامیدیم (یا آن-چه (Dreher 2003) تلاش‌های سیستماتیک برای روشن کردن التزام کاربرد مفاهیم می‌نامد). تفاوت این جاست که مقالات مفهومی جمع‌آوری داده‌های تجربی را در بر نمی‌گیرند. اگر برای گردآوری داده‌ها از روش‌هایی مانند مطالعات موردی، مصاحبه، مطالعات داستانی، تشریح علمی، بررسی آرشیویی، مشاهده توأم با مشارکت و ترکیبی از دیگر روش‌های کیفی استفاده شود، از عنوان کیفی استفاده گردید. رویکرد ما با مشاهدات (Symon & Cassell 1998) متناسب است که برای محققین مدیریت عرصه محدوده گسترده‌ای از روش‌های کیفی وجود دارد. همان-گونه که (Denzin & Lincoln 2003) یادآوری می‌کنند، محققین کیفی به دنبال پاسخ سؤالاتی هستند که تنش ناشی از تجربه اجتماعی چگونه ایجاد شده و چه معنایی دارد؟ روش‌های تحقیق کیفی به دنبال تشریح، رمزگشایی و تفسیر پدیده‌ها می‌باشند. این عنوان انعطاف‌پذیر است و نسبت به متن جامعه‌ای که داده‌ها جمع‌آوری می‌شوند، حساس می‌باشد. روش تحقیق کیفی یک رویکرد علمی را به کار می‌گیرد تا موانع روزمره جامعه جهانی را بر طرف کند. تعریف آخر خیلی مهم است برای این که محققین تئوری‌های مدیریت بین‌الملل را به گونه‌ای متناسب با فرهنگ‌ها و جوامع مختلف توسعه دهند.

اگر در مقاله‌ای از روش تحقیقی که روش‌ها و تحلیل‌های آماری مبنای یافتن رابطه‌ی علی بین متغیرها می‌باشند، استفاده شود آن مقاله با عنوان کمی دسته‌بندی می‌شود. تحقیق کمی، براساس احتمالات بدست آمده از بررسی تعداد زیادی موارد انتخاب شده تصادفی، به دنبال یک قانون و قاعده علمی می‌باشد. اگر در مقاله مربوطه، از

تکنیک‌های کیفی و کمی با هم استفاده شده باشد، آن را چندگانه نامیدیم یا آن را انجام تحقیق از زوایای مختلف در نظر گرفته‌ایم.

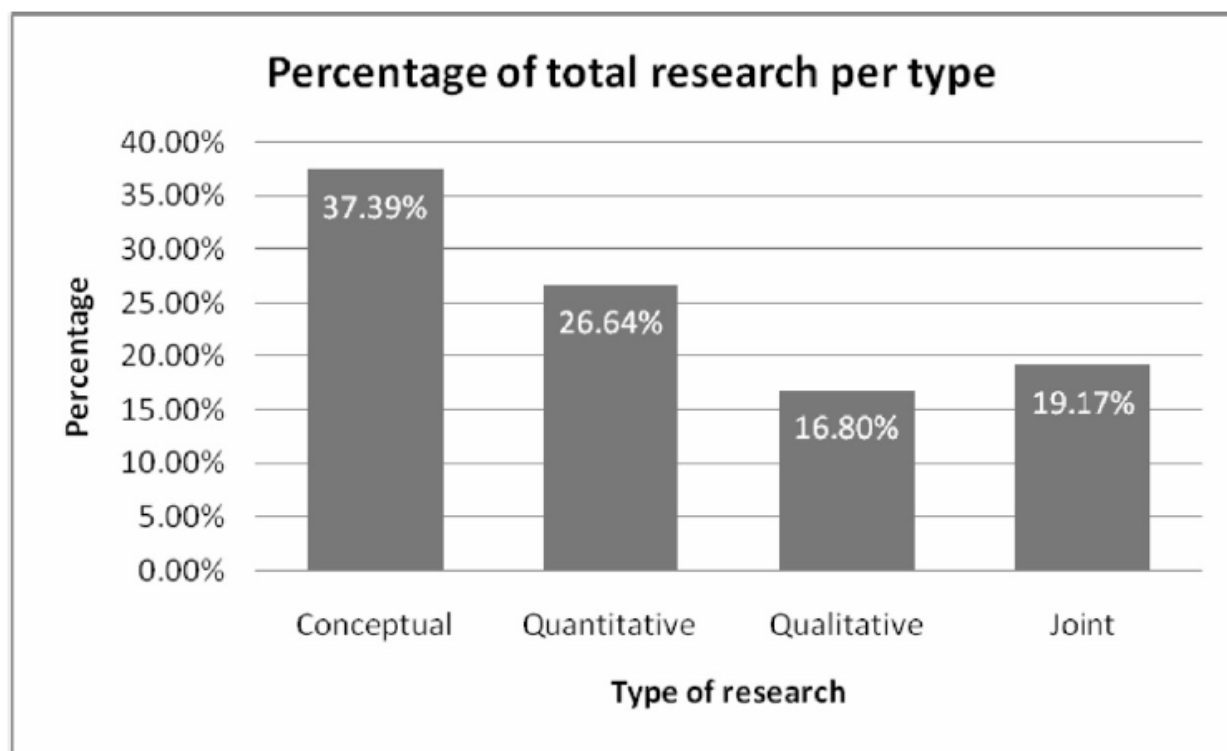
برای آزمایش قابلیت اطمینان ارزیاب داخلی که دو شخص یا تعداد بیشتری می‌باشند (برنامه‌نویس یا ارزیاب)، تصمیم گرفته شد که هر کدام جداگانه مقالات را خوانده و براساس انواع از تحقیق پیش تعریف شده (مانند مفهومی، کیفی، کمی و چندگانه) دسته‌بندی نمایند. قابلیت اطمینان ارزیاب داخلی ثبات عملیات ارزیابی یا سیستم دسته‌بندی را تأیید می‌کند. سپس، ما وضعیت دسته‌هایمان را مقایسه کرده و مشخص شد که ۹۵٪ یکسانند. جایی که تفاوت‌هایی وجود داشت، مقالات روی هم رفته بررسی و به طور مناسب دسته‌بندی شدند. بیشترین اختلاف مربوط به خطای عملیاتی بود (مانند لیست کردن اشتباهی یک مقاله در ستون دسته‌بندی غلط). قابلیت اطمینان ارزیاب داخلی وجود ثبات بین محققین را، در تخصیص هر مقاله به چهار نوع مختلف تحقیق، نشان می‌دهد. اگر در جایی این ثبات نقض شده، این عدم اطمینان ناشی از خود سیستم طبقه‌بندی می‌باشد. لازم به ذکر است که ما از تعاریف از پیش تعریف شده و مشهور برای هر نوع مقاله تحقیقی استفاده کردیم که در کم‌ترین اعتبار محتوایی پیشنهاد شده است. اعتبار محتوایی بر، محدوده‌ای که یک معیار نمایان‌گر دامنه‌ی کاربرد یک محتوی است، مبتنی می‌باشد.

همین که دسته‌بندی تکمیل شد، جهت تعین اختلاف بین روش‌های تحقیق به کار رفته، از یک تحلیل آماری استفاده شد. ما برای آزمایش تفاوت‌های موجود در فراوانی هر یک از روش‌های تحقیق مختلف، از تحلیل Chi-square استفاده کردیم.

نتایج

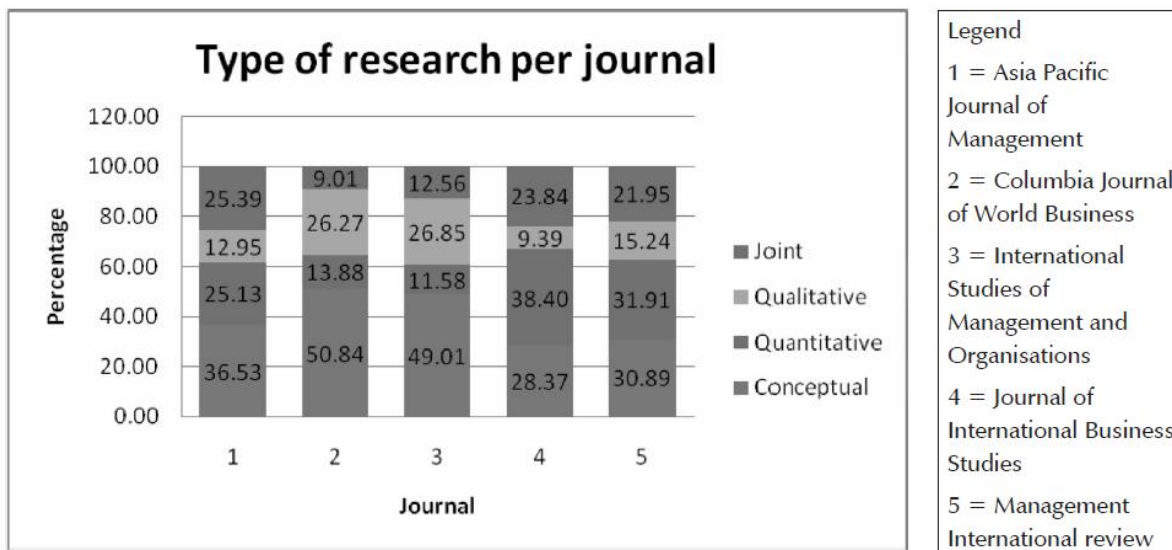
نتایج کلی (جدول ۱) بیشتر پژوهش‌های چاپ شده در مجلات مدیریت بین‌الملل را طی ۱۵ سال گذشته نشان می‌دهد که ۳۷/۳۹٪ مفهومی، ۲۶/۶۴٪ کمی می‌باشند. مقالاتی که از روش‌های تحقیق چندگانه (کیفی و کمی به طور مشترک) استفاده کرده‌اند ۱۹/۱۷٪ می‌باشند. تحلیل Chi-square تفاوت‌های قابل ملاحظه‌ای را بین روش‌های تحقیق نشان می‌دهد. این نتایج در سطح $p < 0.1$ معنی دار می‌باشند.

جدول ۱- درصد کل مقالات بر حسب نوع

جدول ۲ مقالات هر یک از مجلات را براساس نوع روش تحقیق به کار رفته در آنها نشان می‌دهد. مقالاتی که از روش کیفی استفاده کرده‌اند بیشتر در Journal of World Business (۲۶/۲۷٪) و International Studies of Management and Organisation (۲۶/۸۵٪) مشاهده می‌شوند. روش‌های تحقیق کیفی در Management International Review (۱۵/۲۴٪)، Asia-Pacific Journal of Management، Journal of International Business Studies (۱۲/۹۵٪) و Journal of International Business Studies (۹/۳۹٪) کم‌تر دیده می‌شوند. مقالاتی که از روش تحقیق چندگانه استفاده کرده‌اند، در دوتا از ۵ مجله مورد بررسی کم‌ترین ارائه را داشته‌اند و طی سال‌های ۱۹۹۱ تا ۲۰۰۷ تعداد کل آنها از ۲۵٪ مقالات منتشره تجاوز نمی‌کند. مقالاتی که از روش‌های کمی استفاده می‌کنند فقط در یک مجله (Journal of International Business Studies) از ۵ مجله مورد بررسی، طی دوره ۱۶ ساله، بیشترین تعداد را داشته‌اند.

جدول ۲- نوع مقاله بر حسب مجله

نتایج و یافته‌ها

داده‌های آرشیو نشان می‌دهند که مقالات چاپ شده در ۱۶ سال گذشته به سمت استفاده از روش‌های تحقیق مفهومی و کمی تمایل دارند. یافته‌های این بررسی نشان می‌دهند که این تمایل در برخی مجلات قابل ملاحظه‌تر می‌باشد. به طور کلی، شواهد نشان می‌دهند که طی دوره مورد مطالعه، محققین عرصه مدیریت بین‌الملل روش‌های تحقیق کیفی و چندگانه را کم‌تر از روش‌های کمی و مفهومی در کارهایشان به کار برده‌اند. این یافته‌ها سیر تکامل دانش مدیریت بین‌الملل و سهم محققین آفریقایی جنوبی در این زمینه را نیز نشان می‌دهند. مورد آخر مهم است چون در آفریقایی جنوبی، نسبت به دیگر کشورهای آفریقایی، تلاش‌های بیشتری جهت توسعه‌ی تئوری‌های مدیریتی انجام شده است.

زمانی که نتایج این پژوهش با یافته‌های (Mendenhall et al 1993) مقایسه و هم‌سنجی می‌شوند، بر اساس نوع روش‌های تحقیق به کار رفته در مقالات منتشره در مجلات مرتبط با مدیریت بین‌الملل، طی دو دوره زمانی متفاوت، یک روند مشابه دیده می‌شود. به عنوان مثال، بیشترین روش‌های تحقیق به کار رفته در مقالات منتشره طی سال‌های ۱۹۸۴ تا ۱۹۹۰ توسط (Mendenhall et al 1993) این گونه گزارش شده‌اند: مقالات مفهومی (۴۲/۱٪)، مقالات کمی (۳۹/۷۴٪)، مقالات کیفی (۱۴/۲۳٪) و مقالات چندگانه (کمی و کیفی) (۴/۱۷٪). یافته‌های تحقیق ما

نیز با این روندها متناسب می‌باشند که نشان می‌دهند در الگوی انواع روش‌های تحقیق به کار رفته در مقالات منتشره مجلات مربوط به مدیریت بین‌الملل، از ۱۹۸۴ تا ۱۹۹۰ و ۱۹۹۱ تا ۲۰۰۷، تغییر ناچیزی رخ داده است. با وجود عمومیت یافتن این باور که تحقیقات کیفی لازمه‌ی ارائه تئوری و مفاهیم نوین در یک رشته علمی و توسعه‌ی اعتبار تئوری‌های مدیریتی می‌باشند؛ هنوز روند سابق بی‌تغییر باقی مانده است.

افزایش مقالات مفهومی این سوال را به دنبال دارد که آیا محققین عرصه مدیریت بین‌الملل در پی بازنگری و نقد منابع هستند؟ از طرف دیگر افزایش مقالات مفهومی می‌تواند دلیلی بر بی‌میلی محققین به مجموعه تئوری‌های موجود و تأکید بر ضرورت ارائه تئوری جدیدی در رشته مدیریت بین‌الملل باشد.

همان‌طور که قبلاً اشاره شد، محققین بسیاری بر منسوخ کردن روش‌های تحقیق کیفی و چندگانه تأکید دارند تا فرآیند ارائه تئوری ساده شود. (Daniels (1991، تأکید می‌کند که رشته مدیریت بین‌الملل می‌تواند بسیار مفیدتر از همکاری‌های غیر واقعی فعلی باشد. برای خاتمه دادن به این همکاری‌ها و سرعت بخشیدن به فرآیند توسعه تئوری مدیریت بین‌الملل، لازم است دوباره برای خودمان یادآوری کنیم که تعیین مرزهای بین روش‌های کمی و کیفی و حرکت به سوی روش‌های جامع نوین ضروری می‌باشد. (Carline & Christensen (2004، به طور واضح این لینک را ایجاد کردند، آن‌ها یک چرخه تکراری برای ارائه تئوری تعریف کردند که در آن از روش‌های کیفی جهت مشاهده مسائل جامعه و انسان استفاده می‌شود و سپس برای فرمول‌بندی و تست تئوری‌های مدیریتی از روش‌های کمی استفاده می‌شود. این نکته توسط (Mendenhall et al (1993 مد نظر قرار گرفته است، آن‌جایی که اظهار می‌کنند شاید کارهایی که ما امروزه در زمینه مدیریت بین‌الملل انجام می‌دهیم سبب منسوخ شدن تفاوت‌های بین روش‌های ما شوند، اگر ما این کار را انجام ندهیم، در دهه‌های بعدی مدیریت بین‌الملل از نظر تئوری پیشرفت قابل ملاحظه‌ای نخواهد کرد.

دومین یافته‌ی این بررسی نگرانی از تعداد نسبتاً کم مقالات کیفی و چندگانه منتشره، طی دوره مورد نظر، می‌باشد. این نگرانی‌ها نشان می‌دهند که ذات تئوری مدیریت از نظر فرهنگ محدود می‌باشد. در برخی جاها تلاش‌هایی بومی و محلی جهت توسعه صحیح تئوری انجام شده، اما تا زمانی که سیستم‌های مدیریت درونی شناسایی و رسمی نشوند، با موفقیت همراه نمی‌باشند. یافته اخیر برای آفریقای جنوبی بسیار مهم است، چون محققین عرصه مدیریت

بین‌الملل به عنوان یک فرصت برای پژوهش علمی، متدولوژی کیفی را پذیرفته‌اند و برای این کار حتی تئوری‌های مدیریت بین‌الملل موجود را بررسی نکرده و جهت در نظر گرفتن مسئله فرهنگ و جامعه متفاوت در ساختار آن‌ها تجدید نظر نکرده‌اند. علاوه بر این، تعدادی از محققین بر این باورند که مدیری که در سطح جهانی کار می‌کند باید بتواند مسائل مدیریت بین‌الملل را از مسائل محلی جدا سازد، مگر این که تئوری مدیریت بین‌الملل براساس جوامع محلی تصحیح شود. (Tsui (2004، بیان می‌کند که بیشتر دانش مدیریت امروزی توسط محققین آمریکای شمالی و اروپای غربی بنیان نهاده شده است و این مسئله سبب شده که تئوری‌های مدیریت بین‌الملل با فرهنگ و متن این جوامع بیشتر سازگار باشند تا دیگر جوامع بشری. این در حالی است که پرورش مدیران جهت نقش آفرینی در یک اقتصاد جهانی ضروری می‌باشد، بنابراین تشریح و تفهیم پدیده‌های مدیریت بین‌الملل در کشورها و فرهنگ‌هایی غیر از آمریکای شمالی و اروپای غربی ضروری می‌باشد.

روش‌های تحقیق کیفی برای محققین یک ابزار ارزشمند، در این ارتباط، فراهم می‌کنند چون، بر حسب داده‌های گردآوری و تفسیر شده در جامعه‌ای که تولید شده‌اند، آن‌ها را می‌توان رویکردی تجمعی از داده‌ها فرض کرد. مشارکت محققین آفریقای جنوبی در این زمینه می‌تواند سبب رشد این رشته براساس فرهنگ آفریقا در این قاره شود. یک مقاله که تازه منتشر شده از نقش کم رنگ محققین و ناشرین عرصه مدیریت بین‌الملل در آفریقا تأسف می‌خورد و ناشرین بیشتری را جهت فعالیت در این عرصه دعوت می‌کند. در همین زمان (Li & Tsui (2002، نشان می‌دهند که یک روند نسبتاً مثبت فعلی مشخص می‌کند موانع چاپ مطالعات غیر آمریکای شمالی در مجلات پژوهشی کاهش یافته است. برای این روند دو دلیل آورده شده است: بی‌تعصبی ویرایش‌گران و داوران نسبت به مطالعه بر روی جوامع غیر آمریکای شمالی و بالا رفتن کیفیت مطالعات در سایر نقاط جهان.

در آخر، یافته‌های این تحقیق تعدادی از موضوعات مرتبط با تعداد کم مقالات کیفی و چندگانه را در مجلات مدیریت بین‌الملل نشان می‌دهد. در واقع، این سوال مطرح می‌شود: اگر روش تحقیق کیفی و چندگانه برای ارائه تئوری مهم می‌باشند، چرا تعداد کمی از محققین عرصه مدیریت بین‌الملل این روش‌ها را به کار می‌برند؟ جواب‌های این سوال احتمالاً زیاد و متنوع می‌باشند. به هر حال، در منابع مرتبط با قابلیت کاربرد روش‌های کیفی در برابر روش‌های کمی در زمینه مدیریت بین‌الملل، چندین پاسخ احتمالی وجود دارد. برای مثال، تعدادی از محققین پیشنهاد داده‌اند که روش‌های تحقیق کمی در بین مجلات علمی از مقبولیت بیشتری برخوردارند، چون روش‌های

آماري منطقي تر و قابل اعتمادتر به نظر مي‌رسند در حالي كه در روش‌هاي كيفي جا براي تعصب بازتر مي‌باشد. برخي ديگر از محققين به سختي‌هاي مصاحبه اشاره مي‌كنند مانند سخت بودن گروه‌بندي مخاطبين، فعاليت‌هاي جسمي و رواني و.... دليل ديگر را مي‌توان اين گونه ذكر كرد كه در تحقيق كيفي و ميداني، جهت برقراري ارتباط و جلب اعتماد مردم به ويژه هنگام كار كردن با مخاطبين با فرهنگ‌ها و سوابق مختلف، موانع لجستيكي زياد وجود دارد. تحقيق كيفي مستلزم، مطالعه‌ي مقدماتي تاريخ، فرهنگ و زبان مردمی است كه در مورد آن‌ها تحقيق مي‌شود، مي‌باشد. اين نوع تحقيق، مهارت‌هاي ارتباطي خوب فردي و گروهی را مي‌طلبد كه حتي جز برنامه درسي دوره دكتری نیز نمی‌باشند. در روش‌هاي تحقيق كيفي و چندگانه گردآوری سريع داده‌هاي تجمعي ممكن نمی‌باشد و بسيار زمان‌بر هستند. اين دلايل سبب می‌شوند كه محققين جوان به سوی اين روش‌هاي تحقيق نيايند.

در مجموع، بيشتريافته‌هاي اين بررسي نشان می‌دهند كه مجلات مدیریت بین‌الملل منتشره در ۱۶ سال گذشته از سال ۱۹۹۱ بيشتريافته‌هاي را كه از روش‌هاي تحقيق كمي استفاده كرده‌اند چاپ كرده‌اند تا مقالاتي كه از روش‌هاي تحقيق كمي و چندگانه استفاده كرده‌اند. اين در حالي است كه ما در اين مطالعه از تعداد مقالاتي كه از روش كيفي استفاده كرده و رد شده‌اند اطلاعي نداريم. يافته‌هاي تجربی ما مشاهدات Marschan- Piekari & Welch (2004)، را تأييد می‌كند كه تحقيق كمي هنوز به تكامل نرسیده است، حتي در مقايسه با رويكردهاي كمي در رشته وسيع تجارت بين‌الملل جز حواشي قلمداد می‌شود. روش كيفي، براي رويكردهاي اثبات‌گرای سنتي در عرصه مدیریت بین‌الملل، يك اولويت معرفت‌شناختي می‌باشد. مطالعات آتی باید روند روش‌هاي تحقيق را واپايش كنند. هم‌زمان، بايد سعی شود كه محققين ارائه دهنده تئوري جديد از نواحي غير از آمريكاي شمالي و اروپاي غربي باشند.